

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ในอดีต มีรูปแบบในการกระทำ ความผิดโดยการลงรูปในเว็บไซต์อันเป็นภาพนิ่ง หรือคลิปวิดีโอที่มีการบันทึกภาพหรือเรื่องราวไว้แล้ว รวมถึงการกด Like กด Share และการแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ แต่ในปัจจุบันมีการนำเข้าสู่ระบบ คอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ โดยใช้วิธีการเผยแพร่ภาพสดผ่านโปรแกรมต่าง ๆ ที่รองรับ เช่น Facebook, YouTube, Twitter เป็นต้น ทำให้มีผู้ใช้ช่องทางดังกล่าวไปในทางที่ผิดโดยการ เผยแพร่ภาพสดลามกอนาจารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของคน หรือโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อการโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไร ซึ่งการเผยแพร่ภาพสดลามกอนาจาร ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ดังกล่าวไม่ต่างจากการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ที่สามารถรับชมเหตุการณ์ การกระทำต่าง ๆ ได้ในทันทีในขณะที่ทำการถ่ายทอดสด และการเผยแพร่ภาพสดลามกอนาจารผ่าน สื่อสังคมออนไลน์ดังกล่าวไม่ได้ผ่านการตรวจสอบในเรื่องของความถูกต้องเหมาะสมในเนื้อหา ขาดการควบคุมตรวจสอบ ทั้งยังสามารถรับชมได้โดยง่ายทำให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้รับ ข้อมูลที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่ยังไม่มีวุฒิภาวะในการไตร่ตรองพิจารณา ว่าสิ่งใดเป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม อาจมีพฤติกรรมการลอกเลียนแบบการกระทำ ดังกล่าว ทั้งการเผยแพร่ภาพสดลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ยังเป็นการขัดต่อศีลธรรมอันดีของ ประชาชน

การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลอันลามก มีการบัญญัติความรับผิดชอบและกำหนด โทษไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 14 (4) แต่บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวไม่ครอบคลุมถึงการกระทำ ความผิดในปัจจุบันที่มีลักษณะเป็นการเผยแพร่ภาพสดลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ไม่ว่าเพื่อ ประโยชน์ของคนหรือโดยมีเจตนาพิเศษเพื่อการโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไร อีกทั้งกฎหมาย ดังกล่าวไม่ได้มีการบัญญัติถึงคำนิยามของคำว่า “ลามก” ไว้เป็นการเฉพาะอาจทำให้เกิดช่องว่าง ในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้นเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึง

ทำการศึกษาค้นคว้าหลักแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งหลักกฎหมายและบทลงโทษของประเทศไทยเทียบกับต่างประเทศที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “ลามก” ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14 (4)

เนื่องจากในพระราชบัญญัตินี้ได้มีการบัญญัติให้ความหมายของคำว่า “ลามก” ไว้ว่ามีความหมายอย่างไรทำให้มีปัญหาในการตีความ และหากผู้นำเข้าข้อมูลไม่สามารถทราบถึงความหมายได้อย่างชัดเจนก่อนที่จะนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ อาจเป็นเรื่องยากที่จะพิจารณาว่าข้อมูลที่ตนนำเข้านั้นเป็นความผิดตาม มาตรา 14 (4) หรือไม่ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากกฎหมายฉบับอื่น ๆ ก็มีได้บัญญัติความหมายของคำว่า “ลามก” ไว้แต่อย่างใด กฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปคือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 ซึ่งเป็นบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับการมีสิ่งลามกไว้เพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 เองก็มีได้ให้ความหมายของสิ่งลามกไว้ ในขณะที่ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1(17) ได้บัญญัติให้ความหมายของคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” ไว้ว่าหมายถึง “วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยรูป เรื่อง หรือลักษณะสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจาร ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือรูปแบบอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุหรือสิ่งต่าง ๆ ข้างต้น ที่จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นที่สามารถแสดงผลให้เข้าใจความหมายได้” อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากความหมายแล้วจะพบว่า คำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” ตามบทนิยาม มาตรา 1(17) หมายถึง วัตถุหรือสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของเด็กหรือกับเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี บทนิยามดังกล่าวมิได้อธิบายความหมายของคำว่า “ลามก” ว่ามีความหมายอย่างไร ดังนั้นในการพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งอันลามก อันจะเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 มาตรา 287/1 และมาตรา 287/2 จึงต้องพิจารณาจากแนวคำพิพากษาศาลฎีกา นอกจากนี้การพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นสิ่งลามกยังมีนักวิชาการทางด้านกฎหมายหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ลามก” ไว้และในขณะเดียวกันพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายไว้เช่นกัน ดังนั้นเพื่อไม่ให้มีปัญหาในการตีความ และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการนำเอาความหมายจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน แนวคำพิพากษาศาลฎีกา และความเห็นของนักกฎหมายมาเป็นแนวทางในการบัญญัติความหมายของคำว่า “ลามก”

2. ปัญหาการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลอันลามกโดยการเผยแพร่ภาพสดผ่านสื่อสังคมออนไลน์

การกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏในปัจจุบันมีรูปแบบพิเศษแตกต่างออกไปจากในอดีต ทั้งเมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 14 (4) จะพบว่าบทบัญญัติดังกล่าว มุ่งเน้นถึงการนำข้อมูลอันลามกเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ด้วยวิธีการใด ๆ เช่น การโพสต์รูปลามกลงในเว็บไซต์ อันเป็นภาพนิ่ง คลิปวิดีโอลามก ทั้งนี้รวมไปถึงการกด Like กด Share แต่ในปัจจุบันมีผู้นำเข้าสู่ระบบระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ อันลามกโดยวิธีการแพร่ภาพสดผ่านโปรแกรมที่มีการรองรับการแพร่ภาพสด ดังนั้น ควรจะต้องพิจารณาถึงแนวทางการที่จะต้องรับ โทษหนักขึ้นหรือรุนแรงขึ้นอันเกิดจากลักษณะและเจตนาของผู้กระทำ เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิด และเป็นการป้องกัน ช่มชู้หรือยับยั้งมิให้มีการกระทำผิดซ้ำ และเป็นตัวอย่างให้แก่สังคมเพื่อไม่ให้ผู้อื่นกระทำการลอกเลียนแบบ ทั้งเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 และ มาตรา 388 จะพบว่าอัตราโทษที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับมีอัตราโทษที่ไม่เหมาะสมกับการกระทำความผิดทำให้ผู้กระทำความผิดไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมายเกิดการกระทำความผิดซ้ำ ทั้งเมื่อมีการกระทำความผิดไปแล้วอาจคุ้มค่ากว่าเพราะกลายเป็นที่รู้จักในสังคมโซเชียลหรือการเป็นเน็ตไอดอลและต่อมาเกิดการจ้างงานต่าง ๆ ทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดเป็นปัญหาในการสร้างนิยามที่ผิด ๆ อันเป็นการกระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนและขัดต่อกฎหมาย

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่า มาตรา 67 กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ค.ศ. 2000 แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 2008 ของสาธารณรัฐอินเดีย ได้มีการบัญญัติให้ผู้ใดก็ตามที่เผยแพร่หรือถ่ายทอด หรือทำให้เผยแพร่หรือถ่ายทอดในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสื่อสิ่งใด ๆ ที่กระตุ้นกำหนดหรือทำให้คนอยากในตัณหาราคะ หรือก่อให้เกิดผลทำให้บุคคลซึ่งดูเหมือนว่าจะได้อ่าน มองดู หรือได้ยินเนื้อหาที่อยู่ในหรือประกอบเข้าด้วยกันในนั้น โดยเกี่ยวข้องกัพฤติกรรมทั้งปวงประพฤตินเสื่อมเสียทางศีลธรรมหรือเสื่อมทราม ต้องระวางโทษสำหรับกระทำผิดครั้งแรกจำคุกไม่เกิน 3 ปีและปรับไม่เกิน 5 แลค (500,000) รูปี และในกรณีที่กระทำผิดครั้งที่สองขึ้นไปต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่เกิน 10 แลค (1,000,000) รูปี ซึ่งบทบัญญัติความรับผิดในการเผยแพร่หรือถ่ายทอดสื่อลามกอนาจารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อสิ่งอื่นใดมีการกำหนดความรับผิดและโทษ โดยแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ กระทำความผิดครั้งแรก จำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 5 แลค (500,000) รูปี (คิดเป็นเงินไทยประมาณ 247,218 บาท) และนอกจากนี้หากมีการกระทำความผิดในครั้งที่สองขึ้นไปต้องระวางโทษสูงขึ้นกว่าการกระทำความผิดครั้งแรกโดยต้อง

ระวางโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี และปรับไม่เกิน 10 แลก (1,000,000) รูปี (คิดเป็นเงินไทยประมาณ 494,436 บาท) ซึ่งจะเห็นได้ว่าการกระทำความผิดดังกล่าวมีอัตราโทษสูง และมีอัตราโทษเพิ่มขึ้นหากเป็นการกระทำความผิดครั้งที่สองขึ้นไป นอกจากนี้ยังมีกฎหมายสหราชอาณาจักรที่บัญญัติให้ต้องรับผิดชอบเมื่อบุคคลใดเผยแพร่สิ่งลามกอนาจาร ไม่ว่าจะเพื่อหาผลประโยชน์หรือไม่ก็ตามโดยพิจารณาความหนักเบาในการดำเนินคดีจากระดับและประเภทของการอนาจาร ประกอบกับรูปแบบในการนำเสนอ เช่น ผลกระทบจากข้อความที่พิมพ์มีน้อยกว่าการกระทำที่ปรากฏในภาพเคลื่อนไหวหรือภาพถ่าย ข้อพิจารณาเกี่ยวกับประเภทและระดับความเสี่ยงในเชิงพาณิชย์ การกระทำต่อเด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีภาวะเปราะบาง เมื่อมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนโดยทั่วไปสามารถเห็นได้ ไม่ว่าจะผ่านสำนักข่าวหรือเว็บไซต์ ซึ่งเป็นช่องทางที่เด็กสามารถเข้าถึงได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากฎหมายดังกล่าวมุ่งคุ้มครองเด็ก เยาวชน บุคคลทั่วไปและสังคมจากการเผยแพร่สิ่งลามกอนาจาร

ดังนั้น เพื่อให้บทบัญญัติของความผิดในการเผยแพร่ภาพลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์มีความสอดคล้องกับกฎหมายต่างประเทศ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 14 (4) ที่ต้องการควบคุมการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันลามกที่ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ เนื่องจากการกระทำความผิดดังกล่าวมีผลกระทบต่อเด็ก เยาวชน บุคคลทั่วไป สังคมและศีลธรรมอันดีของประชาชน จึงควรมีการบัญญัติกฎหมายให้ครอบคลุมถึงการเผยแพร่ภาพลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ปัญหาการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลอันลามกโดยการเผยแพร่ภาพลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไร

บุคคลทุกคนแม้จะได้รับการรับรอง คุ้มครองเกี่ยวกับการมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การสื่อสาร การโฆษณาต่าง ๆ ตามหลักปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948 และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แต่การโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไรผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นการเผยแพร่ภาพลามกโดยการนำเอาภาพลักษณะและแรงดึงดูดทางเพศภาพที่มีลักษณะล่อแหลม ลามกอนาจารหรือมีลักษณะเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมมาใช้เป็นประโยชน์เพื่อดึงดูดผู้รับชม การกระทำในลักษณะดังกล่าวนี้เป็นการกระทำที่ไม่ต้องลงทุนมากแต่มีผลประโยชน์ตอบแทนค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาในส่วนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 14 (4) มีเฉพาะความผิดในส่วนของ การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้เท่านั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายควบคุมไปถึง

การกระทำในลักษณะที่เป็นการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลอันลามกอนาจารโดยการเผยแพร่ภาพสดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีเจตนาพิเศษเพื่อการโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไร

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่า กฎหมายอาญาของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้มีการบัญญัติให้การเผยแพร่สิ่งลามกอนาจารโดยมุ่งหมายในทางการค้าหรือหากำไรเป็นบทบัญญัติลักษณะความผิดเฉพาะในกฎหมายสาธารณรัฐประชาชนจีน หมวด 9 อาชญากรรมเกี่ยวกับการผลิต การขาย และการเผยแพร่สิ่งลามกอนาจาร มาตรา 363 ซึ่งบัญญัติให้ลงโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี กักขัง หรือกักบริเวณหรือคุมประพฤติและปรับ หากมีพฤติการณ์ร้ายแรงต้องระวางโทษจำคุกไม่ต่ำกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และปรับ หากมีพฤติการณ์ร้ายแรงอย่างยิ่งต้องระวางโทษจำคุก ไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือจำคุกตลอดชีวิตและปรับ หรือยึดทรัพย์สิน

ดังนั้น เพื่อให้บทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดในการเผยแพร่ภาพสดลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ มีความสอดคล้องกับกฎหมายต่างประเทศและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 14 (4) ที่ต้องการควบคุมการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันลามกที่ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ จึงควรมีการบัญญัติกฎหมายให้ครอบคลุมถึงการเผยแพร่ภาพสดลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าหรือหากำไรด้วย เนื่องจากการกระทำความผิดดังกล่าวมีผลกระทบต่อเด็ก เยาวชน บุคคลทั่วไป สังคม และศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยมีการกำหนดความรับผิดในลักษณะดังกล่าวเป็นความผิดเฉพาะ และเพิ่มโทษในการเผยแพร่ภาพสดลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อการโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไรดังกล่าว โดยต้องรับโทษหนักกว่าการเผยแพร่ภาพสดลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีได้กระทำเพื่อประโยชน์ในทางการค้าหรือหากำไร ทั้งนี้เพราะมีเจตนาในการกระทำความผิดที่แตกต่างกัน และการกระทำความผิดดังกล่าวทำให้ผู้กระทำความผิดได้รับผลประโยชน์ที่ต่างกัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาผู้วิจัยเห็นว่าควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 เพื่อให้ทันสมัยและครอบคลุมรูปแบบการกระทำความผิดที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีตามยุคสมัย เพื่อให้กฎหมายใช้บังคับอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นการคุ้มครองสังคม ประชาชน เด็กและเยาวชน และเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายอันกระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนอันยากที่จะแก้ไขเยียวยา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 มาตรา 14 (4) ดังนี้

1. ควรบัญญัติความหมายของคำว่า “ลามก” ในมาตรา 14 (4) โดยบัญญัติไว้ใน มาตรา 3 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ดังนี้ มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “ลามก” หมายความว่า สิ่งที่น่ารังเกียจ นำอูจาบดลึ นำไปสู่ความชั่วหรือความเวิ้งว้างทางอารมณ์ อันขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

2. ควรบัญญัติการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลอันลามกโดยการเผยแพร่ภาพสดผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ในมาตรา 14/1 โดยใช้ข้อความดังนี้

มาตรา 14/1 “ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกโดยการเผยแพร่ภาพสด และข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี หรือปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

3. ปัญหาการเผยแพร่ภาพสดลามกอนาจารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ โดยมีเจตนาพิเศษเพื่อการโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไร ซึ่งกรณีนี้จะพบว่าผู้ที่นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามกอนาจารโดยการเผยแพร่ภาพสดแล้ว ยังมีเจตนาพิเศษคือ เพื่อการค้าหรือหากำไรอันเป็นผลประโยชน์ต่อตัวเอง โดยไม่ได้คำนึงถึงผลเสียอันกระทบต่อเด็ก เยาวชน บุคคลทั่วไป และสังคม ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับข้อมูลการเผยแพร่ภาพสดทางสื่อสังคมออนไลน์ดังกล่าว

ผู้วิจัยเห็นควรเพิ่มเติมข้อความดังต่อไปนี้เป็น มาตรา 14/1 วรรคสอง “มาตรา 14/1 วรรค 2 ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำเพื่อการโฆษณาขายสินค้าหรือหากำไร ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 9 ปี หรือปรับไม่เกิน 400,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

4. การเผยแพร่ภาพสดลามกผ่านสื่อสังคมออนไลน์สามารถกระทำความผิดได้ตลอดเวลาไม่ว่าเวลาใด ดังนั้น จึงควรมีสายด่วนสำหรับการรับแจ้งเหตุ เกี่ยวกับการพบเห็นการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวตลอด 24 ชั่วโมง โดยอาจให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (ปอท.) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

เห็นควรศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้ผู้ให้บริการสื่อสังคมออนไลน์ที่ให้บริการเกี่ยวกับการเผยแพร่ภาพสดมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และการป้องกันการเผยแพร่ภาพสดลามกในลักษณะดังกล่าว